

Kada Trešnjevka izranja iz sna...

U stihu kojeg smo parafrazirali u naslovu, u pjesmi pod nazivom „041“ Johnny Štulić i Azra opjevali su Zagreb, Remizu, a s njom i Trešnjevku.

Zagreb je to koji se budi, krmeljav i mamuran. Baš kao što i mi danas vidimo Tratinsku ulicu,. Krmeljavu, prljavu, praznih lokala. A nije uvijek bila takva.

No, njome još uvijek prolazi plavi tramvaj, na planovima grada uobičajeno označen crvenom linijom ... poput krvotoka, arterijske i venske krvi. Život je tu. Čeka da se razbudi.

No zašto ovdje spominjemo Azru, bendove, muziku?

Muzika je uz nas gotovo uvijek - u trenucima veselja, u trenucima tuge, uz muziku bolje radimo, a s njom se i lakše čeka ... Muzika je, kao i sve druge grane umjetnosti, sveprisutna u svakodnevnom životu. Bez nje se, složiti ćete se, ne može.

U jednom od hitova iz 80-ih godina **Gaby Novak** je pjevala "**Pamtim samo sretne dane**" ... a mi iz projekta Mapiranje Trešnjevke trudimo se za vas zabilježiti ne samo sretne dane već SVE dane, ispričati povijest kvarta, ne onu VELIKU povijest već onu malog čovjeka, malih ali važnih trenutaka. Svi smo mi uz neku pjesmu odlazili na školsku čagu, prvi se put poljubili, određena melodija pratila nas je u svim važnim trenucima i nju pamtimo. Uz bendove smo odrastali, mnoge od nas su i formirali. Ovdje na Trešnjevci održani su neki od najvećih zagrebačkih koncerata, u Domu sportova, na Zagrebovu stadionu, Ciboninoj dvorani. Bili su tu i **The Rolling Stones** i **Dire Straits** i **Talking Heads**. I **Hladno pivo** i **Prljavo kazalište**. I još mnogi mnogi drugi, domaći i strani.

Da ne bismo spomenuli samo Štulića, koji je zapravo bio stanovnik Novog Zagreba, nekadašnja Končareva. a danas Ozaljska (kao nastavak Tratinske nakon placa) mjesto je, gdje je stanovao Zvonko Špišić, Trešnjevčan i Zagrepčan u pravom smislu riječi. Svoje zadnje godine provodio je često u kafiću pod imenom Bicikl, u razgovoru sa svojim susjedima iz ulice. Mogli bi ovaj tekst nazvati i Trešnjevačka balada. No, naslov i nije tako ključan. U tekstu je, zna se, bitna poanta. Danas, Tratinska je ulica mjesto u kojem se nalaze dućani s vinilima i cd-ovima, mjesta su to pomoću kojih se možemo teleportirati u neke naše sretne trenutke, one koji nas osvješčuju, koji nam govore životne istine.

Kada Trešnjevka izranja iz sna, budi se...rađaju se neke nove nade. Što znači za Tratinsku to buđenje? Svakome nešto drugo. Izroniti iz sna nije uvijek lako, može biti i teško konstatirati da se nalazimo na mjestu na kojem nismo željeli biti. No, uz jutarnje buđenje donose se odluke kako krenuti u dan. Nema povratka u toplu postelju...otvaramo oči i krećemo. Za Tratinsku i za Vas želimo neki novi početak; novi posao, neku novu posađenu biljku. Poznanstvo sa susjedom, popijenu kavu ili gemišt. Konstruktivne odluke. Male korake. Velike osmjehe. Ogromne ideje. Više od svega, da se družite i da ste tu jedni za druge. I kada ispratimo na kraju dana sunce na počinak, ono će zaroniti u topli sumrak na samom kraju Ozaljske. Trešnjevka će opet uroniti u san, ali ovom prilikom njoj i vama želimo lijepe snove. Onakve koji će unijeti pozitivne vibracije i pokrenuti život boljim smjerom, koji će s nama i vama pokrenuti novi život Tratinske.

Vješamo ove vinile po ulici slaveći muziku, dozivajući život, dozivajući lijepe trenutke. Tratinskoj želimo da postane ulica glazbe. Ulica vinila, ulica izvođača, pjevača, i onih koji to žele biti. I svih nas drugih koji to nismo, ali cijenimo muziku.. Kao što umjetnost oplemenjuje život, tako neka Tratinska Trešnjevci bude krvotok.